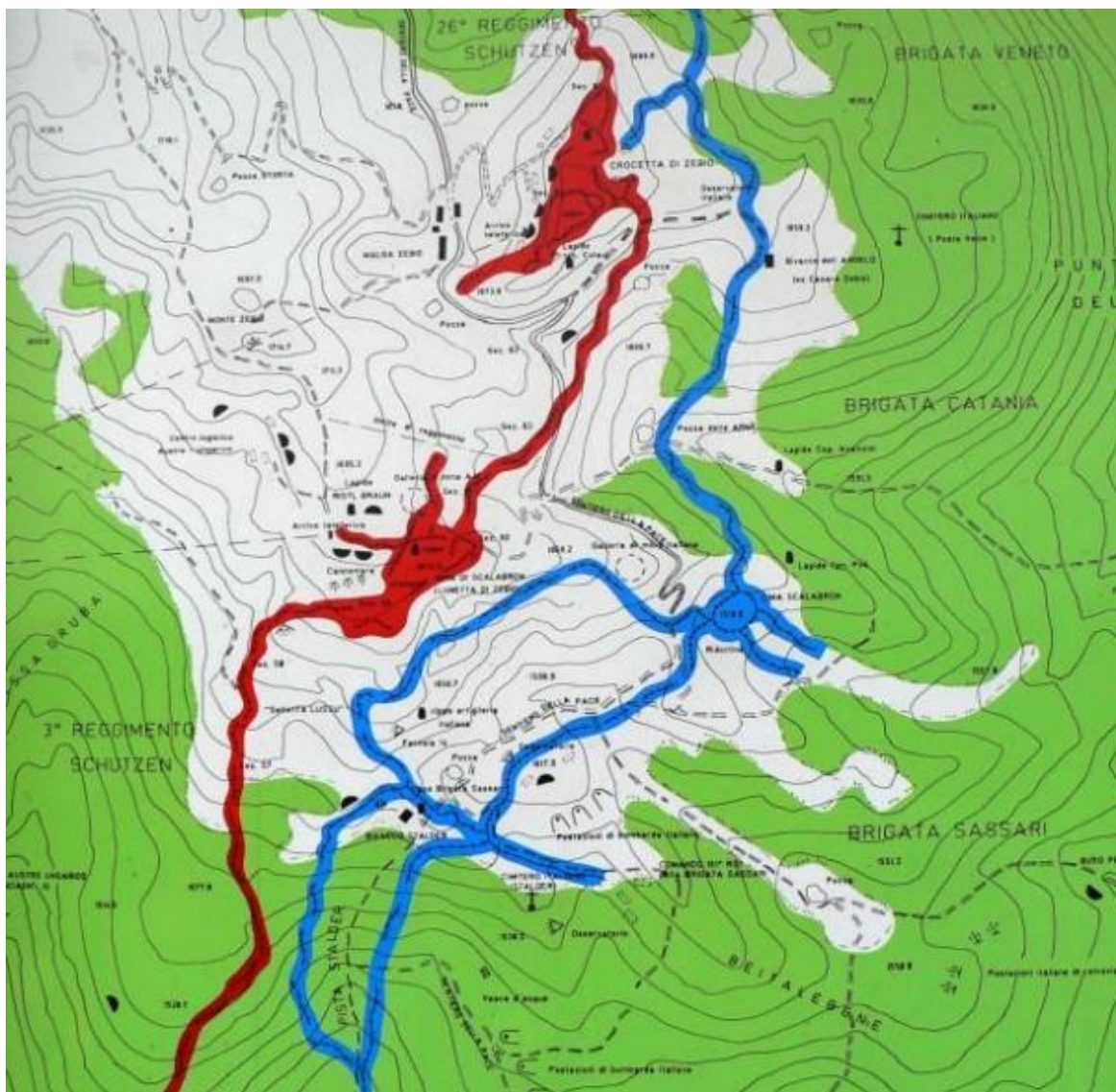

Historie Suchdola
(Převzato z níže uvedeného zdroje.)

Boje na Monte Zebio (1917)

Hora Monte Zebio, vzdálená šest kilometrů severně od Asiaga, byla od léta 1916 ústředním pilířem rakousko-uherské obranné linie mezi Monte Ortigara na severu a bývalou italskou pevností Interrotto nad Asiagem na jihu.

Stejně jako na sousedních horských vrcholech (*Monte Mosciagh, Monte Chiesa, Monte Campigoletti a Monte Ortigara*) vybudovali i zde rakousko-uherský ženístý odolný systém zákopů, betonových kulometných hnízd a skalních kaveren, chráněných předsunutými zátarasy z ostnatého drátu. Tato opevnění, hájená vojáky 22. zeměbranecké pěší divize III. sboru rakousko-uherské [11. armády](#), odolala zatím všem útokům. V rámci italské ofenzivy, zahájené 10. června 1917 v úseku Monte Mosciagh-Monte Zebio-Monte Ortigara, však měla konečně podlehnout.

Rakousko-uherská a italská postavení na Monte Zebio v červnu 1916

Italští ženisté XXII. sboru (*generál Negri Lampara*) vyhloubili podkopovou štolu pod rakousko-uherská postavení, naplnili ji výbušninami, k jejichž výbuchu mělo dojít v den útoku. Bohužel k němu došlo o dva dny dříve (*jako důvod je italskou stranou uváděna letní bouřka*), přičemž největší ztráty (*40 důstojníků a 120 mužů*) utrpěli vojáci italské brigády Catania. Rakušané vzápětí nabídli příměří, aby umožnili záchranu zraněných nepřátel...

Průběh rakousko-uherské první linie

Dne 10. června 1917 v 5,15 hodin zahájily italské dělostřelecké baterie palebnou přípravu. Jako jedni z prvních jí byli bohužel zasaženi vojáci italské brigády Sassari, která tak ještě před započatím vlastního útoku ztratila palbou vlastního dělostřelectva okolo 500 mužů. Následný útok byl odražen a celkově neutěšenou situaci italských jednotek na tomto úseku vyřešil až jejich ústup po porážce ve dvanácté bitvě na Soči...

Zdroj:

Autor: Karel Oktábec, 2011

<https://www.valka.cz/14125-Boje-na-Monte-Zebio-1917>